Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 20 (960) * miercuri 13 mai 1964 * 8 pag. 30 bani

„Preocuparea nr. 1 — învăţătura"

O amintire şi o dorinţă

Acum, în preajma încheierii anului şcolar, cînd văd în jurul meu copiii străduindu-se să încheie cît mai bine un an de muncă, îmi amintesc că, în anul 1921, Şcoala de 7 ani din oraşul Babadag funcţiona în cîteva case şi prăvălii aşezate pe beciuri, cu ferestre atît de vechi că nu se puteau deschide, cu sobe din care ieşea doar fum. Pe atunci, mulţi dintre foştii premianţi ai noştri, copii harnici, cu dragoste de carte, ajungeau argaţi. Astăzi, elevii mei din ultimii douăzeci de ani au ajuns muncitori cu înaltă calificare, colectivişti fruntaşi, ingineri, profesori.

Acum, în Babadag s-a construit o şcoală medie cu două etaje şi parter (16 săli de clasă, laboratoare), cu încălzire centrală şi clădire specială pentru internat, precum şi o şcoală nouă de 8 ani în cartierul Veterani. Nu s-au schimbat numai locurile, s-au schimbat şi oamenii. Eu eram învăţătoare. Am învăţat la universitate şi acum sînt profesoară într-o şcoală foarte frumoasă, pe care o îndrăgesc mult.

Citeam în „Scînteia pionierului" discuţia despre învăţătură. Sînt mulţi copii buni şi la noi.

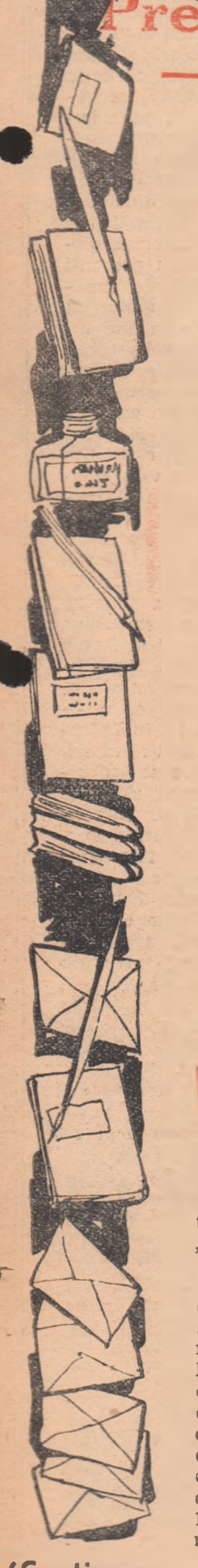
Vor învăţa din ce în ce mai bine pentru că socialismul are nevoie de oameni bine pregătiţi, care să fie gata întotdeauna să răspundă chemărilor partidului nostru.

prof. ELENA IGNAT
Şcoala medie, Babadag

Vezi, Ecaterina, că se poate?

În mod obişnuit, într-o oră de clasă elevii dau răspunsuri, sînt atenţi la explicaţiile profesorului, iau notiţe. Colega mea, Ţiroi Ecaterina, s-a gîndit că n-ar strica să fie mai „originală". Ce-ar fi dacă, în loc de-a-i urmări pe cei care rezolvă probleme la tablă, ar citi pe sub bancă o carte de poveşti? Azi un „pic" de neatenţie la ore, mîine alt „pic" — şi uite aşa s-a pornit o... ploaie în urma căreia au răsărit tot felul de ciuperci neplăcute: notele mici! Şi unde mai pui că Ecaterina repetă clasa! Grupa de pionieri a dat alarma. S-a discutat pe îndelete cu Ecaterina, i s-a explicat că, la urma-urmelor, nu mai e chiar atît de mică încît să nu-şi dea seama unde poate duce purtarea ei, a fost obligată de colectivul clasei să nu mai deranjeze orele. Încet-încet Ecaterina a devenit mai ordonată, şi a primit note mai bune.

(După scrisoarea pionierei JURA RODICA, clasa a VI-a C, Şcoala medie Lipova).

(Continuare în pag. 3-a)

MEŞTERII

— Aici trebuie pus un şurub.

— Şi aici, să încleiem scîndura.

Asemenea convorbiri puteai auzi nu demult în fiecare clasă a Şcolii generale de 8 ani nr. 7 din Ţiglina-Galaţi. Erau pionierii din detaşamentele claselor a VI-a şi a VII-a care, împărţiţi pe echipe de cîte opt băieţi au controlat întreg mobilierul şcolii. Unde erau de făcut reparaţii le făceau pe loc. Unde era mai mult de lucru, copiii, înarmaţi cu şurubelniţă, cleşte, ciocan se reîntorceau şi rămîneau pînă treaba era gata. Şi aşa, rînd pe rînd, băncile, dulapurile din toate clasele au redobîndit aspectul de lucruri noi.

„Dar fetele?" S-ar putea întreba cititorul. Bineînţeles că nici ele n-au vrut să se lase mai prejos. Aşa că au împrospătat ghivecele cu flori, au aranjat cărţile în bibliotecă şi au spălat şi călcat perdeluţele. Acum clasele frumoase, curate îi aşteaptă cu şi mai multă plăcere în fiecare dimineaţă. Dacă băncile ar avea glas, desigur, ar spune:

— Bine, copii, voi ne-aţi reparat, voi s-aveţi de aci înainte şi mai multă grijă de noi!

B. CARAGIALE

Şcoala — un bun al tuturor

PRIETENII BIBLIOTECII

— Iar a adus Tudor Crăciun o carte ruptă!

— Iarăşi se poartă Chirică Ion neglijent cu cărţile!

Exclamaţiile indignate de mai sus se puteau adesea auzi la Biblioteca Şcolii generale de 8 ani nr. 10 din Constanţa.

— Aşa nu mai merge, şi-a spus într-o zi Bogoi Niculina din clasa a VI-a B. Trebuie să facem ceva. Ce înseamnă asta — să murdăreşti cărţile, să le îndoi colţurile, să le rupi! Cartea trebuie citită de cîţi mai mulţi copii. Or dacă Tudor sau Chirică se poartă astfel...

Aşa că, într-o bună zi, „nu i-a mai mers" nici lui Tudor şi nici lui Chirică.

— Ia ascultă, Tudore! Fă bine şi şterge toate semnele pe care le-ai făcut cu creionul pe carte. După aceea, fii bun şi lipeşte la loc cotorul.

— Dar eu nu ştiu să lipesc cotorul — s-a văitat Tudor.

Iată o nouă problemă! Şi aşa, cerind concursul tovarăşei profesoare de lucru manual, — care le-a arătat cum să lucreze — pionierii şi-au extins activitatea. Cărţile au fost cercetate, pe rînd, s-a trecut apoi la lipirea cotoarelor, ba chiar şi la legarea unor volume

A. VEISS

INTRAREA PRINCIPALĂ

Fiecare şcoală, după cum se ştie, are o intrare principală. Noi am făcut totul ca intrarea noastră principală să-şi merite numele. Am plantat puieţi, am săpat grădiniţa, am făcut ronduri, am sădit flori. Cei mici au ajutat şi ei: pe marginea rondurilor au pus pietre pe care le-au dat cu var. Dar nu numai atît. Gardul avea pe alocuri scînduri desprinse. La aceste lucrări, pe care le-au executat tovarăşi muncitori, am dat şi noi o mînă de ajutor. Cine s-a evidenţiat? Ar fi cam greu de spus, pentru că la această acţiune am lucrat cu toţii cu însufleţire şi entuziasm.

Acum, imediat ce deschizi portiţa din faţa şcolii, te întîmpină o privelişte minunată. O adevărată... intrare principală!

(După corespondenţa pionierei CHIŢU MAFTEIA, comuna Şag-Deal, raionul Tr. Măgurele).

CASA — MUZEU DE LA IPOTEŞTI

„Aş vrea să văd acuma natala mea vîlcioară,
Scăldată în cristalul pîrâului de-argint,
Să văd ce eu atîta iubeam odinioară:
A codrului tenebră, poetic labirint"

M. Eminescu

Echipa de dansuri a Școlii de 8 ani Ceair — Pitești, interpretînd o suită de dansuri populare romînești.

CONCURSUL CULTURAL-ARTISTIC AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR:

Cîntec și dans pe plaiuri bănățene

În acest început de mai 4200 de pionieri și școlari din cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii Banat s-au întîlnit la tradiționalul concurs pionieresc cultural-artistic, faza regională.

Erau prezenți, ca de obicei, în fiecare an, la aceste concursuri dansatorii din comunele Cîrpa și Vălișoara din raionul Caransebeș. Spunem „ca de obicei," pentru că în aceste două unități există o permanentă și serioasă preocupare pentru activitatea cultural-artistică. Pionierii din Cîrpa și Vălișoara au păstrat și în acest an faima lor cîștigată cu ani în urmă, la alte concursuri, unde au dovedit că muncesc și se pregătesc cu seriozitate pentru fiecare fază a concursului.

Și pionierii din Măciești, Deta, Hitiaș, Cuptoarele, Ceacova, Beșenova Nouă ne-au încîntat prin frumusețea dansurilor populare bănățene executate de ei. De aceea s-au și clasat printre primii cîștigători ai concursului.

Au fost și echipe care se prezentau pentru prima oară la un concurs cultural-artistic de o mare amploare, ca de pildă echipa de dansuri a pionierilor de la Școala de 8 ani din comuna Firiteaz, raionul Arad. Dansurile interpretate de elevii și pionierii claselor II—IV („Sorocul", „Ardeleana", „Brîul bănățean"), au dovedit că acești copii au muncit cu seriozitate, vreme îndelungată, ajungînd pentru meritele lor la faza regională.

Pionierii din clasele III—IV de la Școala generală de 8 ani din comuna Svinița, raionul Moldova Nouă au prezentat un foarte frumos program de brigadă pentru care au și cîștigat premiul I. Pentru programe frumoase de brigadă, cu texte bune, interesante, frumos alcătuite au cîștigat premii : Școala medie nr. 2 din Timișoara, Școala generală de 8 ani nr. 14 din Arad, Școala medie din Nădrag, Școala generală de 8 ani nr. 1 din Oravița și Școala generală de 8 ani din comuna Alioși, raionul Lipova. Pregătirea lor serioasă a adus pe scenă colective bine pregătite care, prin felul în care s-au prezentat și prin ceea ce au prezentat, au meritat din plin aprecierile juriului.

Cesa Silvana, o fetiță de 7 ani de la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Timișoara, este la primul său concurs. Aceasta n-a împiedicat-o însă să se pregătească din timp și foarte serios, încîntîndu-ne cu „Balada unui greier mic" a lui Gh. Topîrceanu, care a găsit în ea o foarte bună interpretă.

Casele pionierilor din Arad și Jimbolia s-au prezentat frumos, cîștigînd primele două locuri pe regiune pentru măiestria și precizia dansurilor, pentru interpretarea orchestrelor. Ne-a plăcut în mod deosebit programul prezentat de Casa pionierilor din Jimbolia — „O zi de neuitat, în tabără". Programul lor, avînd o idee centrală, a decurs firesc, încadrînd și alternînd bine jocul și cîntecul, spre deosebire de Casa pionierilor din Pecica, de pildă, unde programul a fost greoi, numerele desfășurîndu-se disparat, fără unitate.

★

La concursul cultural-artistic, faza regională, pionierii bănățeni au prezentat dovada măiestriei și talentului lor, au dovedit că pionierii iubesc și fac cunoscut tuturor folclorul nostru, bogăția cîntecului și dansului nostru popular. Dar mai ales, au dovedit că, pregătirea continuă, serioasă, aduce după sine aprecieri și victorie.

E. SKIBINSKY

Concursul s-a terminat, dar... întrecerea continuă

De vreo 5 ani, Școala generală de 8 ani din comuna Petelea, raionul Reghin se menține pe locurile de frunte la concursul cultural artistic al pionierilor și școlarilor.

Activitatea culturală bogată îndreptățește colectivul acestei școli să se mîndrească cu rezultate care îi fac cinste. Dansul, poezia, muzica, brigada artistică constituie aici o preocupare permanentă. S-a încheiat faza pe regiune a concursului cultural-artistic, dar asta nu înseamnă că ei au încheiat activitatea. Nu ! Se pregătesc cu același interes pentru a prezenta la căminul cultural sau la școală diferite programe artistice.

Iată-i, de pildă, pregătind un asemenea program. Strînși buchet lîngă fereastră, pionierii aleg din bogatul lor repertoriu cîntecele ce li se par mai potrivite pentru tema serbării. Alegerea se face ușor. Toți cunosc cîntecele. (Doar fac parte din corul școlii). Cineva amintește melodia, cîntînd primele versuri. Toți zic : Bun !" și altcineva trece cu creionul pe o listă :

„Republică, măreață vatră"
„Partid iubit, părinte drag..."
„Cîntec pionieresc"
Prelucrarea corală „Jieneasca"...

Treaba se complică puțin cînd vine rîndul programării soliștilor.

Moldovan Ana și Costănaș Carolina, ambele din clasa a VII-a, pot fi programate de pildă cu cîntecul „Frunză verde, iarbă deasă", despre gospodăria colectivă, sau cu unul despre frumusețea patriei noastre : „Colind țara loc cu loc", sau „Frunzuliță floare albastră / Ce frumoasă-i țara noastră".

Moldovan Gh. Vasile și Moldovan Gheorghe din clasa a VI-a puteau fi programați și la muzicuță, și solo voce, cu cîntecele : „Mult mi-e dragă primăvara" sau „Pe izvor, pe izvoraș".

Nu trebuie omis nici Nistor Ion dintr-a V-a — solo voce — solo muzicuță — solo acordeon. (Acordeonul este proprietatea sa personală. În calitate de fiu de colectivist își poate permite această bucurie). Mai sînt apoi și alți soliști printre care Micloși Gheorghe și Oprea Ion.

După ce cîntecele au fost programate, trec la dansuri, apoi la poezii, la programul brigăzii și gata, programul e întocmit. Însă nici aici nu-i atît de simplu, fiindcă gusturile sînt împărțite.

— Eu zic să pregătim „Dansul florilor", e foarte potrivit pentru cei dintr-a III-a.

— Bun !

— Eu zic să trecem și „Învîrtita".

— Și se dansează în perechi, observă cineva dintr-a VII-a.

Totdeauna, la alcătuirea programului pentru serbările lor, (fie că le țin la școală, fie la gospodăria agricolă colectivă după vreo adunare generală, fie la căminul cultural sau vara, la arie) ei sînt ajutați de tovarășa Viorica Pop, instructoare superioară, și de tovarășul Popa Dumitru, directorul școlii.

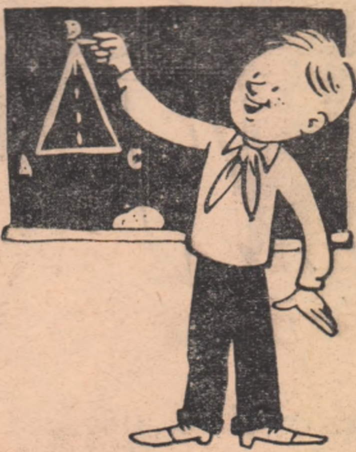
Pionierii școlii din comuna Petelea au obiceiul să facă repetiții de două ori pe săptămînă. Nu le place să se prezinte nepregătiți, mai ales că întotdeauna, programele fiind anunțate din vreme la cămin, colectiviștii le așteaptă cu nerăbdare.

M. CĂLIN

Cum ne comportăm:

În atenția unității de pionieri

Comportarea elevilor, în școală și în afara ei, interesul lor față de învățătură fac parte dintre preocupările permanente ale unității de pionieri din satul Aninoasa, raionul Drăgășani. Faptul acesta își are pe deplin explicația. Fiecare pionier răspunde obligațiilor care-i revin. Pionierii Ceaușescu Petre și Lăzăroiu Natalia, din clasa a IV-a își pregătesc cu multă atenție lecțiile, dau întotdeauna răspunsuri bune în clasă. Ei sînt atenți la explicațiile și sfaturile tovarășelor învățătoare. În orice împrejurare dau dovadă de modestie, străduindu-se să mențină notele de 9 și 10. Exemplul lor este urmat de marea majoritate a elevilor. Duței Veronica și Bulacu Ion din clasa a III-a, fruntași și ei la învățătură își ajută cu drag părinții la munci gospodărești, sînt prezenți la toate chemările organizației de pionieri.

Nu însă la fel își înțelegeau îndatoririle în școală și elevii Popa Gheorghe din clasa a IV-a sau Osiceanu Ion din clasa a II-a. Simțul răspunderii la ei, uneori, mai lăsa de dorit. În timpul orelor se foiau în bănci, șușoteau. În recreație se îmbrînceau, mai țipau, se țineau de pozne. Îi ispiteau mai mult ulițele, fuga pe dealuri și cam uitau de lecții. Situația lor la învățătură, se înțelege, nu era prea bună. Aveau, la unele obiecte, note și sub 5.

De elevii aceștia, în afara cadrelor didactice, s-a ocupat cu grijă și unitatea de pionieri. Cu ei nu o dată s-au purtat discuții în sfatul unității de pionieri. Uneori erau prezenți la aceste discuții și părinții copiilor, și tovarășele învățătoare. Ei au înțeles, cu prilejul acesta cît de mult rău le poate aduce nepăsarea, ușurința cu care privesc însușirea lecțiilor, disciplina școlară. Alteori, în sprijinul formării unor trăsături și deprinderi valoroase de caracter au avut loc adunări vii, interesante și instructive. „Cum să ne comportăm în școală", „Să prețuim onoarea școlii" sînt cîteva din temele acestor adunări. Pionierii au criticat faptele care nu fac cinste școlii și s-au angajat în același timp să-și aducă contribuția la înlăturarea lor. Astfel pionierii cu rezultatele cele mai frumoase la învățătură au devenit exemple bune și pentru elevii Popa Gheorghe și Osiceanu Ion. Au început și ei cu mai multă grijă să-și pregătească temele pentru a doua zi, să-și folosească mai bine timpul liber. Activitatea educativă zilnică a unității de pionieri nu s-a oprit aici. Elevii cu o situație slabă la învățătură, cu o conduită nesatisfăcătoare au fost îndemnați să citească cărți de la bibliotecă. Ei sînt atrași la activitatea patriotică și la formațiile artistice din școală. Succesele muncii duse cu elevii mai slabi n-au întîrziat să apară. Notele elevilor Popa Gheorghe și Osiceanu Ion din ultimul trimestru sînt îmbucurătoare. Nu mai au nici o notă de 5 și 6, ci de aici în sus. În ei s-a deșteptat dorința de a-i urma în toate pe cei mai buni pionieri din școală.

P. GHEORGHE

Cițiva pionieri fruntași ai clasei a IV-a B a Școlii medii nr. 6 din Capitală.

De la cine luăm exemplu

O recunoști ușor după castelul Huniazilor, semeț așezat pe o colină, ca un paznic neclintit al orașului, după blocurile noi care mai păstrează încă mirosul proaspăt de beton, după fumul de culorile curcubeului profilat în fiece clipă pe cer; toate nuanțele de roșu se îngemănează cu azurul undeva sus de tot. Cetatea de foc lucrează.

Am poposit în imensa hală a cuptoarelor. Clocoteau. Parcă în ele fuseseră închise bucăți imense rupte din soare. Și ele încercau să răbufnească afară arătîndu-și limbile roșii de flăcări. Mîinile oțelarilor au eliberat bucățile de soare și ele au năvălit în cascade de oțel incandescent pe jgheaburi, spre oalele de tone. În hală ploua cu flăcări, cu scîntei. Ochii oamenilor aveau strălucirea oțelului. Mîinile lor aveau duritatea oțelului. Ploua cu oțel. O șarjă, și alta, și alta...

Hunedoara e principala producătoare de oțel a industriei noastre socialiste.

*

De la oțelari, de la constructori, într-un cuvînt — de la muncitorii hunedoreni, pionierii învață să viseze și să știe să-și împlinească visurile.

Am poposit cîteva clipe și la Școala medie nr. 1 din Hunedoara, în mijlocul unui grup de pionieri din clasele a VI-a, și a VII-a. Își aminteau cu plăcere de vizitele făcute la oțelărie, la furnale, la laminoare. Și din fiecare vizită învățaseră cîte ceva.

„Era în vara trecută. Plecasem cu întreaga clasă să vizităm combinatul — îmi povestește Atanasoaie Gabriela, președinta detașamentului nr. 10. Ne însoțea un muncitor. În timp ce ne-a arătat cum se elaborează o șarjă, ne-a spus că dacă vreunul dintre muncitori nu reușește să-și îndeplinească planul, sar toți în ajutorul lui. Ne-am gîndit atunci la noi, la colegii noștri. Și pentru prima dată am înțeles ce înseamnă ajutor cu adevărat".

„Alături de mine, locuiesc Oprescu Vasile, manevrant principal la postul 6 laminoare, și Rusu Mihai, lăcătuș la întreținere, îmi spune pionierul Văcaru Gabriel. M-au luat într-o zi cu ei și mi-au arătat hala de mașini, de strunguri, posturile de manevrare. Deși stăteau de multă vreme lîngă mine, atunci am aflat prima dată că sînt fruntași și că Rusu Mihai abia primise insigna de fruntaș în întrecerea socialistă. Mi-am explicat repede de ce. În fiecare dimineață îi vedeam plecînd cu o jumătate de oră mai devreme la serviciu, să nu întîrzie. Le-am făcut și eu o vizită. M-a surprins ordinea în lucruri și în cărți. Sînt și elevi ai liceului seral. Pe o măsuță, așezate cu grijă, domneau multe cărți de specialitate. Și m-a surprins încă un lucru: felul îngrijit și cu gust al îmbrăcămintii lor. Aveau timp pentru toate. Mi-am dorit să fiu și eu ca ei. Mai întîrziam uneori de la școală, dar din clipa aceea mi-a fost rușine să mai întîrzii. Îmi puneam cărțile cum se nimereau în ghiozdan; și mă întristez și acum cînd îmi amintesc că puteam să fiu atît de neatent cu ele. Mă mai grozăveam cu cîte o notă mare și de la ei am învățat să fiu modest..."

DESEN: GH. MARINESCU

Pascu Constantin, din clasa a VI-a, a vizitat combinatul și a aflat că muncitorii, cînd se apucă de lucru, muncesc cu sîrg pînă la sfîrșitul șutului. „La noi mai erau unii care continuau recreația în clasă. Acum, mă bucur că nu pot da nici un astfel de exemplu".

Pe Fazekaș Ladislau, dintr-a VII-a, l-a impresionat munca mecanicilor, care stau deseori peste tură, ca furnalele să meargă... Și de la ei a învățat să consacre, atunci cînd este nevoie, mai multe ore studiului individual.

„Eu și colegii mei am vizitat furnalele, — îmi povestește pioniera Lucaci Dora. M-a impresionat munca intensă a oamenilor, sudoarea de pe fruntea lor, bucuria fiecărei șarje. Și am făcut comparație între munca lor în dogoare și munca noastră, — aceea de a învăța. Și am discutat între noi, pionierii, și am hotărît să nu uităm o clipă că dincolo de Cerna e inima furnalelor lîngă inima părinților noștri. Și trebuie să mergem în ritmica acestor două mari inimi. Și mulți, foarte mulți pionieri dintre noi, se pot mîndri cu note de 9 și 10".

Mărturii simple... De succesele părinților, ale oțelarilor sînt legate succesele lor. Și de la ei au învățat ce-nseamnă punctualitatea, modestia, dragostea față de muncă, sacrificiul. Și de la ei continuă să învețe pentru a ajunge ei, pionierii, viitorul schimb de mîine.

MARTA CUIBUȘ

Urmare din pag. 1

„Preocuparea nr. 1 — învățătura"

Cînd vine „Scînteia pionierului"

În fiecare săptămînă, într-o anumită zi, e o mică sărbătoare: vine „Scînteia pionierului". O citim cu toții și gazeta parcă ne spune: „Uite ce trebuie să mai faceți, uite cum trebuie să vă comportați".

În ultima vreme, am urmărit număr de număr discuția „Preocuparea nr. 1 — învățătura" și am rămas pe gînduri. De ce? Pentru că mai avem și noi unii colegi cărora le place să trăiască pe spinarea altora. De pildă, Dajcu Ion și Lucaci Dumitru se învățaseră ca Paiu Călin să le dea de-a gata rezultatele problemelor, și acesta nu e singurul exemplu neplăcut. Mai rău este că noi, pionierii din grupă, nu ne-am gîndit niciodată serios să punem capăt acestei situații! Urmărind discuția „Preocuparea nr. 1 — învățătura" ne-am dat seama ce avem de făcut. Cînd cineva va mai greși, n-o să ne mai mulțumim cu „ei, ce să faci, se întîmplă" ori cu „lasă, se îndreaptă el", ci îl vom trage la răspundere. Apoi vom încerca să aflăm de ce nu-și face temele, cu cine se joacă în timpul rezervat lecțiilor, ce preocupări are. Poate că unii nu știu să studieze individual, ori ajunși la mijlocul temei se plictisesc și, la joacă! De la caz, la caz, vom lua măsuri. Pe unii îi vom mobiliza la orele de meditații și consultații, altora le vom explica în ce fel trebuie să-și împartă timpul rezervat lecțiilor. În fine, dacă un coleg care învață slab se joacă mai mult decît trebuie, vom sta de vorbă cu copiii cu care se joacă rugîndu-i să-l mai lase în pace! În felul acesta cred că și Lucaci, și Dajcu, și alții ca ei vor ajunge să-și îndeplinească așa cum trebuie principala îndatorire — învățătura, să înțeleagă că, dacă nu se ajută... ei singuri, învățînd, zadarnic e ajutorul altora. Numai astfel procedînd, colectivul nostru pionieresc va putea fi mîndru că a acționat cu energie.

(După scrisoarea pionierei **BOLBA AURICA**, cl. a VI-a A, Școala generală de 8 ani Poieni, reg. Cluj).

1 = 2 (!?!)

Banca în care stau eu e o bancă obișnuită, cu două locuri. Cu toate acestea, în bancă stăm... trei elevi! Deși, la prima vedere, sîntem numai doi — adică eu și colegul meu Negrea N. Ion — veți vedea totuși că mai există și un al... treilea!

Negrea N. Ion nr. 1 e un băiat pe care îl stimez. E isteț, îi place învățătura. Are medii numai de la 8 în sus!

Negrea N. Ion nr. 2, în schimb, nu-mi place. E nepoliticos, mai ales cu fetele. Adesea, tulbură liniștea orelor. Pe trimestrul II a avut 8 la purtare.

Vă veți întreba, pe bună dreptate, de ce Negrea N. Ion nr. 2 nu ia exemplu de la Negrea N. Ion nr. 1? Uite, asta mă întreb și eu! Mai ales că, după cum cred că ați ghicit, e vorba despre... unul și același băiat!

(După scrisoarea colectivului de conducere al detașamentului clasei a V-a, Școala generală de 8 ani Vîrfuri, regiunea Ploiești).

„CUCUL"

Stancu Lucian din clasa noastră, are o mulțime de note slabe. Și iată de ce.

Cucul, după cîte știm,
Pune ouă-n cuib străin.
Stancu însă practică
O altfel de „tactică":
El, în loc să pună, ia
(Din... caietul altuia!)

Dînsul, în recreație,
Are-o ocupație:
Cînd colegii toți se duc
El rămîne singur... cuc!
Strînge de prin bănci caiete,
Copiază pe-ndelete
Și, cînd pauza-i sfîrșită,
E cu tema „pregătită"!

...Ce facem, Luciane?

(După scrisoarea pionierului **TRUICA F. ION**, clasa a VII-a Școala generală de 8 ani Optași, regiunea Argeș).

În cadrul discuției:

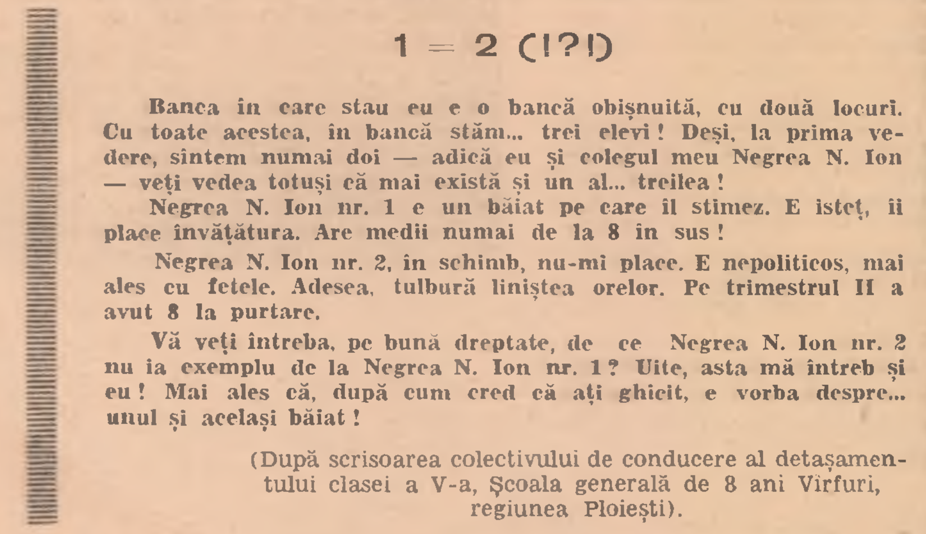
„Preocuparea nr. 1 — învățătura"

ne-au mai scris:

RADUCANU GH. MARIN, comuna **Grindu**, raionul **Urziceni**; **RADU LUCICA**, str. Plevnei nr. 101, **Lupeni**; **MAICANEANU GABRIELA**, Școala generală de 8 ani nr. 3,**Slatina**; **KASPER HANS**, comuna **Cristian**, raionul **Brașov**; **MANOLACHE ION**, Școala de 8 ani, comuna **Cozieni**, raionul **Cislău**; **DUMITRU CONSTANȚA**, Școala generală de 8 ani nr. 66, **București**; **BERCOVICI AURELIA**, Școala generală de 8 ani nr. 28, **Galați**; **FOGARAȘI IOSIF**, comuna **Rastolița**, raionul **Toplița**; **BUGA IOANA**, comuna **Călinești**, raionul **Drăgănești-Olt**; **CROITORU ELENA**, comuna **Bivolari**, raionul **Huși**; și mulți alții.

DRAGI CITITORI

Discuția noastră continuă. Așteptăm noi scrisori din partea voastră. **Povestiți-ne cum se ocupă grupele de pionieri ca fiecare pionier și școlar să-și organizeze temeinic STUDIUL INDIVIDUAL, cum reușiți să-i convingeți pe colegii rămași în urmă la învățătură să-și folosească judicios timpul rezervat lecțiilor, cum îi mobilizați la orele de consultații și meditații și, bineînțeles, ce rezultate se obțin în cele din urmă. Nu uitați să specificați pe plic: „PENTRU DISCUȚIA „PREOCUPAREA NR. 1 — INVAȚATURA".**

Zi de mai pe lacul Herăstrău — București.

PETROCHIMIŞTI

Curcubeile din eprubete

— Cum îmi vine ? spune o fată făcînd o piruetă în fața colegei sale, veselă, convinsă c-o aranjează halatul alb ca de medic.

— Bine, dar... uite că-ţi cade părul în ochi. Şi-i aşază o buclă castanie sub boneţica imaculată, scrobită şi călcată cu grijă.

Fetele se uită în dreapta, în stînga şi, constatînd c-au rămas numai ele lîngă garderobă, o iau la fugă, îndreptîndu-se spre laborator.

Aici, o linişte deplină stăpîneşte totul. Şi retortele minuscule de porţelan, învăluite de joaca flăcărilor, şi eprubetele scînteind ca nişte ţurţuri de gheaţă pe stativele înalte.

Profesoara, în mijlocul elevelor, le urmăreşte mişcările sigure, precizia cu care combină soluţiile.

— Şi acum ?...

— Adăugăm ferocianură de potasiu !

Mustaţă Maria ia de pe poliţă un borcănaş cu lichid incolor. Cîteva picături — şi soluţia portocalie din eprubeta umplută pe jumătate se agită, îşi schimbă culoarea devenind liliachie, apoi albastră ca sineala. Curcubeile ce răsar dincolo de sticla eprubetelor, ca după o perdea de ploaie, le dezvăluie, în mic, taine pe care le vor cunoaşte pe deplin în instalaţiile gigantice ale rafinăriilor, unde vor lucra după absolvire.

Reîntîlnirea cu Eminescu

Chimia, ca şi alte materii se învaţă la orele de clasă, la cele de laborator. Dar şi la bibliotecă !

Pe uşă, tocmai intră cîţiva elevi. Cu paşi liniştiţi, să nu deranjeze pe cei care studiază.

— Aş vrea o carte cu experienţe de chimie.

— Poeziile lui Eminescu...

Sala de lectură e plină.

Aflu că, mai ales în ultimul timp, biblioteca cunoaşte o afluenţă deosebită. E şi firesc. Elevii se află în ultimul trimestru şi se pregătesc cu toată seriozitatea. Barbu Ştefan, care are numai note de zece, Pohonţu Adina, Ene Corneliu, Ioniţă Viorel, Olteanu Maria, Săvulescu Ion şi mulţi alţii sînt oaspeţi nelipsiţi ai cărţilor.

Lîngă fereastră, în lumina care se revarsă din abundenţă, Drăghici Gheorghe, un elev îndrăgostit de poezie, el însuşi poet, stă parcă nemişcat. Citeşte în gînd, visător :

„De treci codrii de aramă, de departe vezi albind

Şi-auzi mîndra glăsuire a pădurii de argint"

Reîntîlnirea cu versurile eminesciene îi aduce în faţă frumuseţea peisajului îndrăgit al meleagurilor noastre.

Scrisorile

Pe una din aleile trase parcă cu rigla şi care-şi dau întîlnire în pragul şcolii, mai mulţi utemişti trebăluiesc de zor. Pun flori, udă straturile reavăne cu stropitorile.

— Toate cîte le vedeţi aici, în parcul amenajat în jur, de ei sînt făcute, prin muncă patriotică, ne informează directorul şcolii, Constantin Fotescu. Şi complexul sportiv cu cele nouă terenuri de volei, de baschet şi de handbal, şi rondurile de flori, şi toate aleile acestea. Aleea trandafirilor, aleea cu liliac. Au plantat peste zece mii de petunii, patru sute arbuşti de trandafiri şi alţi patru sute de liliac...

— Poştaşul, a venit poştaşul ! anunţă deodată unul dintre elevi, uitîndu-se la poartă.

Observ în rîndurile tinerilor o anumită nerăbdare.

— Aduce veşti de la foştii lor colegi, de la întreprinderile unde lucrează ei acum. Zilnic sosesc.

Am mers împreună cu poştaşul în cancelarie. Din tolbă, pe masă, s-a revărsat o ploaie de scrisori. Din rîndurile aşternute în ele, am desprins cîteva :

TRUSTUL DE EXTRACŢIE TG. JIU : „Absolventa Păunescu Elena, laborantă, este fruntaşă în muncă ..."

COMBINATUL CHIMIC FĂGĂRAŞ : „Dragotă Virginia, Leluţiu Petre, Benţea Gheorghe au o pregătire foarte bună, fac cinste şcolii unde au învăţat".

Rîndurile acestea reflectă însăşi hotărîrea lor, a tuturor elevilor de la Grupul şcolar petrol-chimie din Ploieşti. Să înveţe cu sîrguinţă, să-şi însuşească temeinic meseria încît, acolo unde vor merge să lucreze, să se spună şi despre ei : Fac cinste şcolii unde au învăţat !

AL. DINU IFRIM

1 La standul cu ultimele noutăţi literare şi ştiinţifice sosite la bibliotecă.

2 Bine înzestrat, laboratorul de chimie le dă elevilor posibilitatea să-şi completeze cunoştinţele însuşite în clasă.

3 Un interesant meci de volei pe terenul sportiv amenajat de elevi lîngă şcoală.

Meleaguri natale

Ce-am văzut într-o seară

De aici, de pe tăpşanul din marginea satului, văd totul ca în palmă. Soarele coboară spre asfinţit şi, în lumina amurgului, abia ghicesc dealurile Bîrladului, încinse de brîul argintiu al Siretului. Dincolo de apa Siretului se întinde satul meu — Sascut — cu căsuţele lui aidoma unor cuburi colorate. Şi pe fiecare casă se află antenele aparatelor de radio. Ceva mai departe, se întind acareturile gospodăriei agricole colective : grajdurile alburii şi cu acoperiş roşcat, stogurile de fîn, ferma de păsări, birourile. Altceva nu se mai vede. Păcat. Soarele s-a pitit după orizont. Deodată, însă, în sat răsar mii de licurici — becurile electrice. La lumina lor, satul meu pare şi mai frumos !

PĂDURARU ION
cl. a VI-a B, Şcoala de 8 ani,
Sascut-sat, raionul Adjud

Satul întinerit

Satul meu întinereşte pe zi ce trece. Casele de altădată, mici şi dărăpănate, dispar. În locul lor, colectiviştii ridică case noi de zid, acoperite cu ţiglă sau tablă. În rînd cu noile case se înalţă localul şcolii de opt ani zidit în 1962, în care învăţăm noi — copiii. În timpul liber şi noi, copiii şi părinţii şi fraţii noştri mai mari, mergem la căminul cultural. Aici avem o bibliotecă cu mii de cărţi frumoase şi interesante. De asemenea, de trei ori pe săptămînă vizionăm filme, iar alteori asistăm la spectacole susţinute de formaţiile artistice de amatori din sat. Acum, la noi este zor mare. Se lucrează din plin la săpatul gropilor, la plantatul stîlpilor, la întinsul firelor pentru ca în curînd să aprindem şi la noi lumina electrică.

SIMION I. LIVIA,
satul Runcu, raionul Drăgăşani

Instantaneu de primăvară

Nu era zi de cursuri, dar ei veniseră la şco[...] de cum se crăpase de ziuă. Cînd soarele se ri[...] case de-o suliţă, şi sălile de clasă, şi grădina, [...] curtea şcolii fremătau de voioşie. Un grup d[...] pionieri, în frunte cu Chirilă Ştefan, se ocupă d[...] livadă : curăţă pomii de uscături, îi văruies[...] sapă în jurul lor. Alt grup de pionieri, cond[...] de Chirilă Ion, curăţă şanţul din faţa şcolii, în[...] locuiesc ulucile stricate din gard, iar Aştefănes[...] Cornelia, Buhoci Aurelia şi Mihălău Maria tre[...] băluiesc pe lîngă straturile de legume, amenaja[...] ză ronduri de flori. Copiii lucrează de zor, cu tra[...] gere de inimă, pentru ca şcoala în care învaţă [...] Şcoala de 8 ani din Vlădeni-centru, raionul Boto[...] şani — să fie cît mai frumoasă, cît mai bine în[...] treţinută.

A. MIRCEA

Prezențe romînești peste hotare

În tot mai multe colțuri ale lumii devin cunoscute și apreciate realizările țării noastre pe tărîm economic, social, cultural. La Tîrgul internațional de mostre de la Casablanca, bunăoară, pavilionul R.P. Romîne este vizitat cu deosebit interes de către persoane oficiale, oameni de afaceri, oameni ai muncii, care fac aprecieri elogioase cu privire la originalitatea, varietatea și calitatea exponatelor. La rîndul lor, balerinii romîni aflați în Italia cuceresc, cu fiecare spectacol susținut pe scenele italiene, ropote de aplauze din partea specialiștilor, a publicului. Un succes asemănător — recunoscut de specialiști, public și presa franceză — îl obține în Franța și Ansamblul folcloric al țării noastre „Rapsodia romînă".

MINERII DIN ASTURIA DIN NOU ÎN GREVĂ

Minerii din Asturia (Spania) au declarat din nou grevă, cerînd sporirea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. În prezent, scriu ziarele occidentale, la toate minele din Asturia a încetat lucrul. Iar dacă guvernul nu va satisface cerințele minerilor, greva se va prelungi, va lua proporții, întrucît și alți oameni ai muncii spanioli sînt solidari cu minerii greviști.

Un răspuns pe săptămînă

„Frumoasă ești, patria mea"

„Cu plăcere iau parte la concursul *„Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă"*, organizat de gazeta *Scînteia pionierului*" ne scrie eleva Morar Ulpia Janina din clasa a VI-a B, Școala de 8 ani nr. 1 Petroșani.

Cînd am citit aceste rînduri, urmate de o largă descriere a orașului Petroșani, m-am simțit pentru o clipă înduioșat. Vreți să știți de ce? Iată, voi mărturisi adevărul.

Cred că au trecut 14 sau 15 ani de cînd am scris o poezie intitulată „Frumoasă ești, patria mea".

Din zori pînă-n seară aș vrea să te cînt
Și cîntului aripi i-aș da
Să-mi poarte iubirea pe-ntregul pămînt
O, patrie, patria mea.

Versurile au fost puse pe muzică și cîntate ani de zile la radio și de multe formații corale din țară. Nu știu cine a fost primul căruia i-a trecut prin gînd să numească o emisiune special la radio cu titlul poeziei mele. Dar titlul acesta a mai folosit după aceea și la rubrici de ziare, și la diferite spectacole patriotice, și la concursuri de recitări și cîntece. Iată acuma că și concursul organizat de *„Scînteia pionierului"* poartă un titlu asemănător cu titlul poeziei mele de atunci.

Spuneți, dragi prieteni, dacă nu am motive să mă înduioșez? Mă simt ca un părinte al cărui copil, după ce și-a luat zborul prin lume, îi dă mereu de știre că-și împlinește rostul și că e de folos oamenilor.

Dar să las la o parte înduioșarea mea părintească și să mă gîndesc mai bine la această patrie a noastră atît de frumoasă și slăvită.

Mă uit în depărtări și văd străvechii munți, cu piscuri semețe sprijinind bolta cerului. La poalele lor se întind mănoase șesuri, unduind în bătaia vîntului de primăvară. Ape curate și darnice coboară și se resfiră ca într-un evantai uriaș peste întinsul însorit. Își domolesc din ce în ce mersul, pînă ajung în Marea cea mare și se contopesc cu albastra-i nemărginire. Frumuseți fără seamăn a revărsat natura peste pămînturile noastre, de la verdele veșnic al brazilor pînă la cîntecul de argint al ciocîrliei.

Înlăuntrul munților, dedesubtul ierburilor grase, în ape și în țărînă, peste tot se află bogății și daruri de preț. Și totuși, gîndiți-vă, într-o asemenea țară, poporul a trăit veacuri lungi de sărăcie.

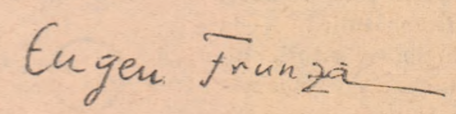
Spunea pe vremuri un poet că:

„Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă-n poartă".

Și avea deplină dreptate!

Astăzi, cînd mă gîndesc la titlul concursului *„Frumoasă și bogată ești, patria mea socialistă"*, în primul rînd îmi vin în minte marile comori pe care munca liberă a oamenilor le scoate la iveală sub îndrumarea înțeleaptă a partidului. S-a împodobit țara cu sute de uzine și fabrici noi, cu nenumărate clădiri moderne, cu șiraguri de hidrocentrale, cu teatre, școli, cămine culturale, parcuri, cinematografe, biblioteci, muzee. S-a umplut țara cu cîntece noi și cu atîtea visuri înaripate. Cu atît mai frumoasă e patria noastră cu cît înaintează construcția socialistă, cu cît sporește rodul muncii, fericirea și nădejdea oamenilor.

Iar voi, tineri prieteni, învățați să cinstiți prin munca voastră viitoare aceste frumuseți și să le înzeciți spre slava și strălucirea poporului întreg.

MOZAIC

GIRAFA TELEFONISTĂ

Timp de cîteva săptămîni, abonații telefonici din orașul Chester (Anglia) au fost cît se poate de nedumeriți, deoarece telefoanele lor sunau mereu, iar cînd ridicau receptoarele nu le răspundea nimeni. Reclamațiile curgeau cu nemiluita, dar tehnicienii telefoniști s-au dovedit neputincioși. Misterul acestor apeluri telefonice a fost dezlegat de un băiețel. Plimbîndu-se prin grădina zoologică, el a observat că o girafă uriașă lingea din cînd în cînd cablurile telefonice.

UN BOLNAV... GREU

Avînd o criză de inimă, Albert Russell din New York trebuia internat de urgență. Zece persoane, înarmate cu frînghii și două tărgi abia au putut să transporte bolnavul din casă pînă la ambulanță. Știți de ce? Pentru că dl. Russell cîntărește 330 kg.

CĂRȚI...

Cartea cea mai mică din lume se află în Bosnia (R.S.F. Iugoslavia). Cartea, un exemplar al Coranului, are 800 de pagini și cîntărește... 5 grame. Patru exemplare din această carte pot încăpea într-o cutie de chibrituri obișnuită. Cea mai mare carte din lume este atlasul geografic care se păstrează la Muzeul Britanic din Londra. Atlasul are o înălțime de peste un metru și cîntărește 320 kilograme.

Mizerie, foamete, neștiință de carte, străzi pline de cerșetori și copii care trudesc din zori pînă în noapte pentru o coajă de pîine — iată moștenirea pe care au lăsat-o colonialiștii în Congo.

Atlasul pionierului:

Republica Unită Tanganica și Zanzibar

Așezare — Africa de sud-est; **suprafața** — 941 643 km^2; **populația** — 11 320 000 locuitori: negri sudanezi, negri suaheli, indieni, arabi, puțini europeni. **Capitala** — Dar es Salaam. **Limba oficială** — engleza.

Mai întîi colonie germană, Tanganica a trecut după primul război mondial sub mandat englez — o formă ascunsă de asuprire colonială — pentru ca după cel de al doilea război mondial să fie declarată teritoriu sub tutelă O.N.U. De fapt însă, pînă la 9 decembrie 1961, cînd a fost proclamată independentă, Tanganica se afla într-o situație similară cu celelalte colonii britanice: guvernatorul englez era cel care cîrmuia țara.

Într-o situație asemănătoare întrucîtva se aflau și insulele Zanzibar și Pemba (insule aflate în Oceanul Indian, în imediata apropiere a Coastelor Tanganicăi, cu o suprafață totală de 2 643 km^2 și cu o populație de 300 000 locuitori), care formau un sultanat aflat sub protectorat britanic. „Protecția" engleză a durat mai bine de 70 de ani și n-a însemnat altceva decît tot o formă de exploatare colonială. Atît Tanganica, cît și Zanzibarul, resimt și acum urmările nefaste ale colonialismului. Din 10 locuitori ai Tanganicăi, la plecarea englezilor 8 nu știau carte, iar industria națională era inexistentă. Țară agrară slab dezvoltată, Tanganica a început să cunoască o dezvoltare economică abia după proclamarea independenței — în ultimii ani construindu-se o fabrică de anvelope, una de zahăr, una de prelucrare a lemnului...

Țară bogată, Tanganica n-a cunoscut o dezvoltare industrială pentru că monopolurile engleze erau interesate în exploatarea crîncenă a bogățiilor țării, ducerea lor în metropolă și prelucrarea lor acolo. Deși țara dispune de mari rezerve de minereu de fier, cărbune, diamante, aur, plumb, cositor, wolfram etc., industria, tocmai pentru motivele arătate mai sus, n-a cunoscut o dezvoltare. Și agricultura țării fusese lăsată în paragină — principala unealtă rămînînd, ca și acum cîteva mii de ani, săpăliga. Tanganica ocupă primul loc în lume în producția de sisal (o fibră foarte rezistentă, obținută din frunzele plantelor agava); dezvoltată e și producția bumbacului, a cafelei și de plante oleaginoase.

În Zanzibar, plantă de bază este arborele de cuișoare; în exportarea fructului acestui arbore, Zanzibarul ocupă locul 1 pe glob.

Zanzibarul — ca urmare a acțiunii organizate a maselor populare care au răsturnat de la cîrmă pe sultan și guvernul docil intereselor colonialiștilor britanici — s-a declarat anul acesta republică populară.

La sfîrșitul lunii aprilie a acestui an, Zanzibarul și Tanganica s-au unit, constituind **Republica Unită Tanganica și Zanzibar.** Țara noastră a stabilit, zilele acestea, relații diplomatice cu noua republică africană la rang de ambasadă.

Republica Unită Tanganica și Zanzibar pășește azi în rîndul țărilor africane care și-au cîștigat independența, făurindu-și o economie proprie dezvoltată și construind pentru popoarele ei un viitor luminos, lipsit de exploatarea sîngeroasă colonială.

EMIL DONCIU

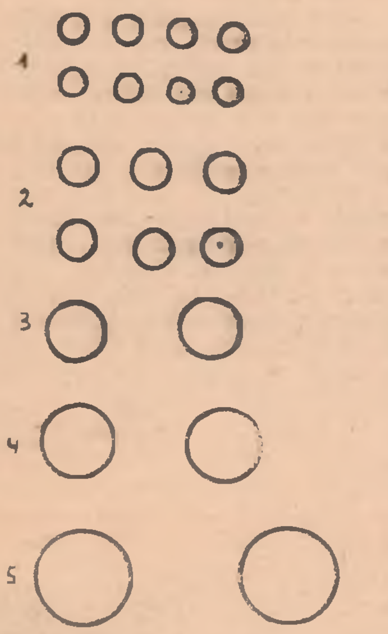
Sericicultură

CÎTEVA NOȚIUNI

Creșterea viermilor de mătase, ramură zootehnică foarte importantă, furnizează un valoros produs — gogoșile de mătase, materie primă folosită în industria textilă. La sericicultură apelează multe industrii. Astfel, industria electrotehnică folosește firul de mătase la acoperirea cablurilor electrice, industria aviatică — la țesăturile fine ale baloanelor, parașutelor sau funiilor, industria farmaceutică — la fabricarea firelor de sutură chirurgicală, industria fotocinematografică, la prepararea peliculei de film folosește un produs secundar al sericiculturii, o substanță gelatinoasă — sericina.

Cunoscînd toate acestea, putem crește viermi de mătase foarte ușor dacă avem asigurată hrana necesară (frunza de dud), o încăpere de creștere care să se poată aerisi ușor, să fie uscată, cu o temperatură între 21°—25°, de ajuns de încăpătoare și luminoasă. Vom folosi încăperea pentru creșterea viermilor de mătase în raport cu cantitatea de sămînță pe care o avem, știind că pentru creșterea unei cantități de 10 grame este nevoie de un volum de 40—50 metri cubi.

În această încăpere vom așeza paturi de creștere etajate, lungi de 2 m și late de 1 m, din lemn, prevăzute cu picioare înalte de 30—40 cm. În interior are o plasă de sfoară sau de sîrmă pe care se va așeza un așternut de hîrtie de ambalaj, curată și albă. La primenirea larvelor, ce se face numai dimineața, folosim hîrtia perforată, care are 5 feluri de găurele după cele 5 vîrste ale larvelor (vezi desenul).

Sămînța sau ouăle se pun la clocit într-un strat subțire, folosind o cutie de carton, pe masă la temperatura încăperii — 21°. Din ou apare o larvă mică, de culoare negricioasă, care mănîncă frunza de dud cu lăcomie. Treptat, culoarea larvei devine deschisă. Viața larvară are o durată de 20 de zile, timp în care ea crește de 7—10 mii de ori. În același timp cresc și țesuturile corpului, care se schimbă periodic, înlocuindu-se cu altele noi și mari. Procesul acesta de formare a noilor țesuturi are loc într-un repaos (somn), cu durată de 24—48 ore care se repetă de 5 ori, iar fenomenul de înlocuire a țesuturilor poartă numele de năpîrlire.

Hrana (frunza de dud) se dă viermilor proaspătă, îndestulătoare și la ore fixe sub formă de prînzuri. Larvelor mici li se dă hrana în prînzuri dese, de 7—8 ori pe zi, iar celor mari — de 4—5 ori la intervale de 2—3 ore. Să avem grijă ca igiena mîinilor să fie respectată, altfel putem îmbolnăvi viermii cînd le dăm hrana. De asemenea, frunza trebuie ștearsă cu grijă de praf și umezeală folosind șervete de pînză.

După 8—10 zile de la ultimul somn, viermele își caută loc pentru îngogoșare. Este necesar ca noi să punem pe marginile patului material pentru îngogoșare folosind plante ramificate și uscate, ca rapița, măturica, crenguțe de stejar, carpen, talaș de tîmplărie ș.a.

După ce toți viermii se vor urca pe tufe, se face ultima curățare a paturilor pentru a îndepărta resturile de gunoaie. Acum se va păstra liniște, aerisire continuă și temperatură potrivită. După 9 zile de la urcare, se culeg gogoșile care au peretele tare și rezistent. Se vor așeza în coșuri și se vor clasa după formă și mărime. Gogoșile adunate vor fi supuse unor operații necesare omorîrii crisalidei din interiorul lor, altfel vor apare fluturii, iar gogoșile se vor strica și lungimea firului nu va mai fi cea dorită.

Operațiile acestea sînt: **înăbușirea** care se face într-un cuptor cald la temperatura de 80° timp de 20 de minute; **uscarea** care se face într-un strat subțire; **depănarea**, care constă în extragerea firului din gogoașă și cuprinde 2 operații: introducerea gogoșii în apă fiartă (2—3 minute) și prinderea firului folosind un pai aspru, apoi depănarea propriu-zisă.

Firul obținut va fi rezistent, fin, elastic. Gîndiți-vă cîți kilometri de fire de mătase veți obține dacă numai dintr-o gogoașă se obține un fir lung de 800—1 000 m?

MARIA MACARIE
prof. — Palatul pionierilor
din București.

Carnet cultural

Vă prezentăm pentru perioada 13 mai — 20 mai a.c. din emisiunile noastre de radio pentru pionieri.

În fiecare zi: la 6.45 — pr. I — emisiunea „SALUT VOIOS DE PIONIER" și la 20.30 — pr. I — emisiunea „NOAPTE BUNĂ, COPII!" **(sîmbătă 16 mai pr. II). În ziua de duminică:** la 8,00 — pr. II — emisiunea „CLUBUL VOIOȘIEI" și la 8.50 — Emisiunea pentru pionieri și școlari în limba germană (297, 261, 330, 4,38).

ROZA VÎNTURILOR: **miercuri 13 mai** — 14.30, pr I. —; **sîmbătă 16 mai** — 9,30 pr. II („Cu căpitanul Uragan pe urmele lui Charles Darwin" și **miercuri 20 mai** — 14,30, pr. I.

VREAU SĂ ȘTIU: **joi 14 mai** — 9,30, pr. II (reluare din 11 mai a.c.) și **luni 18 mai** — 14,30, pr. I („Sateliții de rubin" scenariu științifico-fantastic de Radu Nor).

RADIORACHETA PIONIERILOR: **vineri 15 mai** — 9,30 pr. II (reluare din 12 mai a.c.) și **marți 19 mai** — 14,30 pr. I.

PRIETENA NOASTRĂ CARTEA: **joi 14 mai — 14,30 pr. I.** (Din creația clasicilor literaturii universale: Ch. de Coster — „Till Eulenspiegel"). PRIETENII LUI DO-RE-MI: **sîmbătă 16 mai** — 14,30 pr. I („Un—doi—trei și pas săltat, / Sîrba toți am învățat" — scenetă. Despre ritm). RADIO PRICHINDEL: **marți 19 mai** — 11,45 pr. I („Rățușca cea urîtă" de H.C. Andersen).

TEATRU LA MICROFON PENTRU COPII: **duminică 17 mai** — 8,30 pr. I (Ciclul „Oameni de seamă ai patriei": „Emil Racoviță" — scenariu radiofonic de Noe Smirnov).

Cum putem realiza un „submarin" în laborator

Vă puteți construi cu multă ușurință o jucărie simplă, care funcționează pe baza unor legi din fizică pe care, desigur, le cunoașteți. Pentru aceasta aveți nevoie de un cilindru de sticlă, înalt de 30-40 cm pe care îl umpleți cu apă pînă la gură.

În acest cilindru introduceți o eprubetă plină pînă la jumătate cu apă, pe care o răsturnați cu gura în jos ținînd-o tot timpul astupată cu degetul mare. Luați degetul numai atunci cînd gura eprubetei se găsește sub apă.

Cantitatea de apă din eprubetă se potrivește în așa fel încît aceasta să plutească avînd fundul chiar la suprafața apei din cilindru.

În sfîrșit, cilindrul se astupă cu o bucată subțire de cauciuc tăiată dintr-un balonaș.

Aparatul nostru este gata pentru experiență. Apăsînd cu podul palmei asupra membranei de cauciuc veți observa că eprubeta se scufundă în interiorul lichidului, iar atunci cînd luați mîna eprubeta se urcă la suprafață. Reglînd presiunea exercitată asupra membranei de cauciuc, puteți opri eprubeta la orice înălțime, în interiorul lichidului.

Cum ne explicăm acest lucru? Presiunea exercitată de mîna noastră se transmite în mod egal în tot lichidul conform legii lui Pascal. Dar apa nu își poate micșora volumul, ea apasă asupra aerului din eprubetă, care se comprimă cu ușurință. În locul lui pătrunde apa, îngreunînd eprubeta. Din această cauză ea coboară pentru că greutatea ei este mai mare decît volumul de apă dezlocuit. Presiunea încetînd să apese asupra apei, aerul se destinde, dă surplusul de apă afară din eprubetă și aceasta se ușurează ridicîndu-se la suprafață.

Pe acest principiu funcționează și navele care se pot deplasa sub apă — submarine și batiscafe — și din această cauză experiența o putem numi un submarin de laborator.

M. PETRESCU-CERNEA
profesor — Palatul pionierilor
din București

Din lucrările sosite la concursul:

FRUMOASĂ ŞI BOGATĂ EŞTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ

Prin Moldova zilelor noastre

Ultima zi de școală din trimestrul II. Cu o nerăbdare crescîndă aștept plecarea în excursia „Prin Moldova zilelor noastre", organizată de Casa pionierilor.

Duminică 22 martie. Ora 2. Ultimul semn din mînă părinților, ultima casă din bătrînul Iași și în fața mea se deschid cinci zile de bucurie și veselie. Prin fața ochilor mei se perindă sate, ogoare intinse, păduri.

În depărtare încep să se zărească coșurile fabricilor și primele clădiri ale Romanului. Laminorul de țevi! Cît de frumoasă și măreață e această construcție a regimului democrat-popular! Dar centrul Romanului! Numai construcții noi, blocuri de locuințe, magazine pline de mărfuri.

Dar timpul nu așteaptă, așa că plecăm spre Bacău. Cu toată oboseala unei zile de călătorie nu am putut rezista ispitei de a ne plimba puțin prin orașul modern și frumos.

A doua zi de dimineață am plecat să vizităm Fabrica de hîrtie „Steaua roșie". Am văzut aici cum se fabrică hîrtia. În anii regimului democrat-popular fabrica a fost reutilată aproape complet cu cele mai moderne mașini. Pe hîrtia pe care o fabrică muncitorii, mîine poate, ne vom scrie gîndurile, visele, țelurile. Aici am discutat cu tovarăși muncitori care ne-au vorbit despre munca lor, despre condițiile minunate în care lucrează și trăiesc.

Puternic impresionați de oameni, de mașinile care cuprind în ritmul lor simfonia muncii creatoare, ne-am continuat călătoria spre fabrica de postav. Aici am intîlnit aceeași atmosferă creatoare, același avînt în muncă. Am văzut cum se fabrică diferite materiale ca: ștofe, pînzeturi etc.

Spre Onești!

Orașul nou al Moldovei bătrîne se conturează în zare ca o mărturie vie a prezentului. În ochii pionierilor larg deschiși se citea uimirea cînd am trecut prin fața întinsei zone industriale a orașului.

Oneștiul este unul din cele mai tinere orașe ale țării. El a răsărit pe un cîmp pustiu din îndemnul partidului și din munca harnicului nostru popor. În cîțiva ani orașul s-a înălțat: au apărut uzine, case, cluburi, școli, creșe. Oneștiul are o istorie scurtă, simplă, istoria unui oraș socialist.

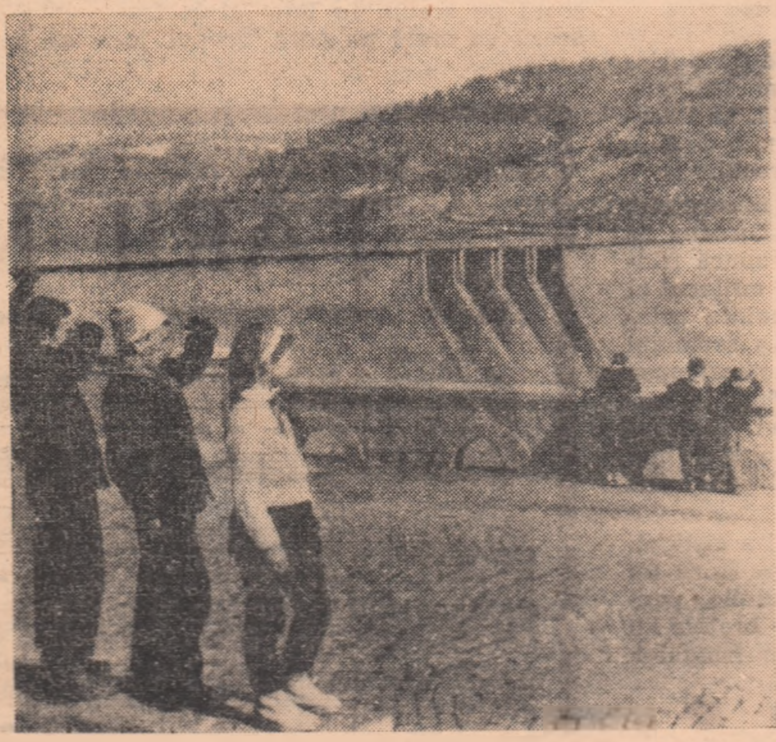
Ne-am oprit puțin în Onești. Privit din depărtare, noaptea, orașul pare o imensă constelație în care viața pulsează intens.

Continuîndu-ne frumoasa noastră excursie, plini de entuziasm am ajuns la Bicaz.

Despre măreția Bicazului nu mai trebuie să vorbesc. Cunoscut în toată țara, cîntat de poeți, vizitat de turiști, pare ca o piatră de hotar pusă între trecutul și prezentul Moldovei.

Dar cele cinci zile au trecut ca vîntul! Entuziasmați, cu sufletul plin de bucuria celor văzute, cu o ușoară umbră de părere de rău că s-a terminat excursia, ne întoarcem acasă. Iașul se profilează în zare. Iată noua fabrică de antibiotice, noul cartier Păcurari, frumoasa Piață a Unirii, Casa pionierilor... Parcă nu îmi vine să cred că am sosit acasă. Și totuși sînt în Iași, în bătrînul și întineritul Iași!

GHEORGHIU IRINA,
cl. a VII-a B
Școala medie nr. 4, Iași

„Barajul Hidrocentralei de la Bicaz" fotografie executată de Ionescu Florin de la cercul foto al Casei pionierilor din Iași.

Cîntec

Frumoasă ești, poiana mea
Cînd noaptea e senină,
Iar printre crengi pătrunde-abia
O rază de lumină.

Cînd turme de mioare vin
Tu ești și mai frumoasă.
Prin ierburi apa curge lin,
Ca firul de mătasă.

Frumoasă ești, poiana mea,
Cînd se coboară seara
Și printre florile de nea
Zîmbește primăvara.

CHIRIȚA MARINELA
cl. a VI-a B com. Gurahonț,
raionul Gurahonț,

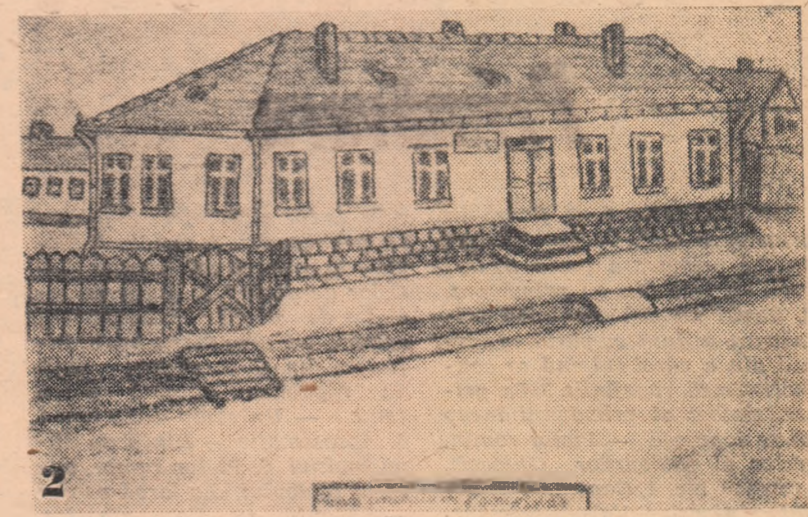
Satul meu

Frunză verde salbă moale,
Cîntă-mi hora lăutare
Că azi satu-mi-e-nfrățit,
Și-n colectivă unit.

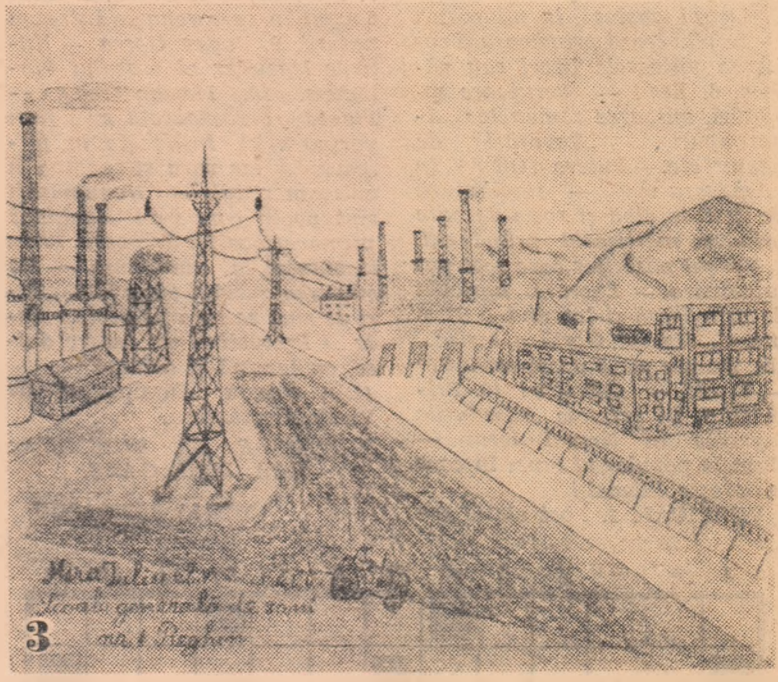
Foicică de cicoare,
Satul meu e ca o floare,
Avem case noi, curate,
Mîndre, ca niște palate.

Satul nostru-i o grădină,
Numai viață și lumină
Și-l facem tot mai frumos,
Mai bogat, mai luminos.

BELEAGĂ ELENA
Școala de 8 ani,
comuna Uricani
raionul Iași

2

3

1

1 **„PORTRET DE COLECTIVISTĂ" desen de Ionescu Adrian, Școala de 8 ani nr. 2, Calafat.**

2 **„ȘCOALA ÎN CARE ÎNVĂȚ" desen executat de Berar Ion din comuna Nadăș, raionul Ineu.**

3 **„PEISAJ INDUSTRIAL" desen executat de Mera Iuliu, Școala de 8 ani nr. 1, Reghin.**

În răsărit de soare

De după geana dealului soarele auriu se ridică revărsînd o ploaie de raze vesele peste pămîntul proaspăt înverzit. Și parcă îmi luminează mai mult ca niciodată drumul pașilor spre școala zîmbitoare care mă primește în fiecare zi îndrumîndu-mă pe drumul vieții.

Ce minunată e această primăvară colectivistă! Cît e de veselă!... La fel ca și colectiviștii din satul meu natal.

Dacă ați ști cît sînt de fericită cînd, în strălucirea acestei dimineți, se aude, alături de ciripitul gălăgios al păsărelelor duduitul monoton, dar atît de grăitor al tractoarelor ce împînzesc ogoarele, contopindu-se cu oamenii care, la fel de harnici, muncesc cu dragoste pentru ca la frumusețile și bogățiile patriei socialiste să se adauge încă o părticică: frumosul și bogatul meu sătuc, altă dată pierdut în negura Maramureșului.

În frumusețea satului întinerit, pornit pe drumul desăvîrșirii socialismului, visez fericirea și bucuria vieții de mîine. Acum la orizont apar ca niște uriași, înălțîndu-se la cer, stîlpii de înaltă tensiune, care au răzbit prin munți și peste văi din pitoreasca vale a Bistriței pînă la noi într-o margine a Maramureșului, care au transformat apa năvalnicului rîu de munte în milioane de kilovați ce peste un an vor lumina și casele și ulițele Cetățelelor.

În acest răsărit de soare, în lumina lui puternică strălucește, nou-nouț localul căminului cultural unde tineri și vîrstnici ascultă cuvîntul partidului. Aici se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică.

Zile pline de senin și bucurie trăiesc oamenii din satul meu. Mireasma îmbătătoare a primăverii a pătruns pretutindeni. Cel care a cunoscut satul meu de odinioară, nu-l mai recunoaște, căci se schimbă mereu, înflorește o dată cu primăvara, o dată cu miile de flori de pe harta patriei socialiste!

TURA NICULINA
cl. a IV-a A
Școala generală de 8 ani Cetățelele,
comuna Tăurești,
raionul Lăpuș

Jocuri pentru voi

Scrima cu nuci

Doi jucători stau faţă în faţă, despărţiţi printr-o linie trasă cu creta. Fiecare din ei ţine într-o mînă o lingură cu o nucă în ea, iar în cealaltă o lingură goală.

Ei caută să-şi ia reciproc nucile cu ajutorul lingurii goale. „Scrima" începe la semnalul conducătorului jocului. Jucătorul care scapă propria sa nucă pe jos este penalizat cu un punct.

Cel care reuşeşte să ia nuca adversarului este declarat învingător şi se va întrece cu altul.

Se pot organiza mai multe „asalturi" în acelaşi timp. Primul se va clasa jucătorul care are cele mai puţine puncte de penalizare.

Cu fulgul

Două echipe egale ca număr stau pe scaune faţă în faţă, la o distanţă de 8-10 paşi. Cîte un jucător din fiecare echipă stă în picioare. Conducătorul jocului aruncă în mijlocul şirurilor un fulg. Fiecare din cei doi jucători care stau în picioare caută, suflînd în fulg, să-l îndrepte spre echipa adversă. Jucătorii din echipa adversă, în frunte cu coechipierul lor, care stă în picioare, suflă cu vioiciune, căutînd să împiedice căderea fulgului în partea lor.

Jucătorii stau tot timpul pe scaune, în afară de cei doi reprezentanţi, care au dreptul să se mişte în faţa şirului lor.

Înfăşurarea

Pentru joc este nevoie de o frînghie subţire, de 10-12 m lungime, sau de o sfoară rezistentă. La întrecere iau parte un efectiv mic de 8-10 jucători, împărţiţi pe perechi.

Doi jucători îşi leagă fiecare cîte un capăt al frînghiei de cureaua de la pantaloni. Un arbitru apucă frînghia cu o mînă chiar la mijlocul ei (măsurat şi însemnat dinainte printr-o panglică colorată). La semnalul dat de arbitru, cei doi jucători încep să se învîrtească, frînghia înfăşurîndu-se în jurul taliei. Fiecare caută în acest fel să ajungă cît mai repede la mîna arbitrului care ţine frînghia.

Cel care ajunge primul a cîştigat. În timpul înfăşurării, jucătorii nu au voie să se ajute cu mîinile; pentru aceasta, ei vor ţine braţele cu coatele îndoite, deasupra frînghiei.

Jocuri pentru voi

Dacă numărul jucătorilor este mare, întrecerea se poate face pe două echipe. Doi adversari luptă între ei şi cel care cîştigă aduce un punct echipei sale.

Săritura de pe scaun

Un jucător se aşază în curtea şcolii pe scaun. În faţa lui se trasează cu cretă un cerc. Scopul jocului este ca cel de pe scaun să sară dintr-o singură săritură în mijlocul cercului. Î se pot îngădui şi cîteva sărituri de încercare.

Apoi jucătorul trebuie să execute aceeaşi săritură cu ochii legaţi. Pentru a face însă o mică surpriză săritorului, se pune un lighean mare cu apă în faţa scaunului: o mică baie nu poate supăra pe nimeni, mai ales că jocul se desfăşoară în curte.

COPII, ÎNVAŢAŢI ACEST CÎNTEC!

ŢĂRII MELE

Versuri: **VICTOR TULBURE** Muzica: **T. BORDEIANU**

Potecile mi se aştern în cale,
Sub paşii mei noi drumuri se întind.
Mă-nalţ în piscul frumuseţii tale,
O, ţara mea, adîncul să-ţi cuprind!
De pieptul tău cînd îmi lipesc obrazul,
Bătaia clipelor să o ascult,

Auzul meu îţi desluşeşte glasul
Ce din strămoşi ne vine, de demult.

Atîta soare e, şi-atît de bine,
Sub cerul tău blajin, primenitor.
În tine m-am născut, trăiesc în tine
Şi pururea de tine-mi este dor.

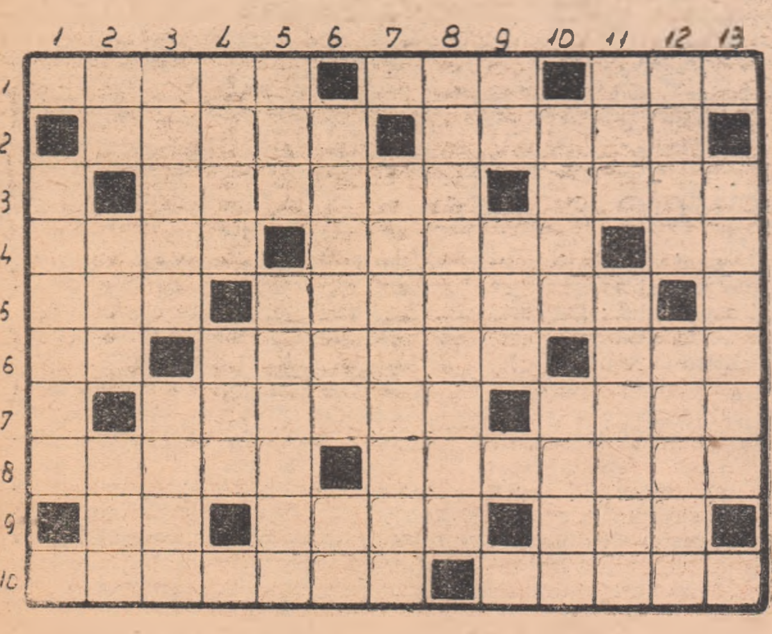
Primăvara

ORIZONTAL: *1. O floare în primăvara vieţii — Se revarsă uneori primăvara peste maluri (pl). — Iese din ou primăvara. 2. Lupul nu şi-l schimbă primăvara o dată cu părul. — Plantă din a cărei tulpină se confecţionează rogojinile. 3. La primul zîmbet al primăverii încep să se topească — Pictor romîn, autor al tablourilor „Ghiocei", „Cireşe" etc. 4. Contrar — Autorul cîntecelor „Valsul primăverii" şi „Tropa-tropa" — Tuna! 5. Lichid gustos... la mîncăruri — Se plantează primăvara şi vor forma viitoarele livezi sau păduri. 6. Bec! — Scriitoare sovietică, autoarea romanelor „Anotimpuri", „Tovarăşi de drum" etc. — Putere (Olt.) 7. În primăvara vieţii — Împletitură de mătase albă şi roşie de care prindem mărţişorul primăverii. 8. Verbul păsărilor care scot pui primăvara — Lucrare agricolă de primăvară şi toamnă. 9. Despre el, Maxim Gorki a scris:... „ce frumos sună acest cuvînt!" — Firidă — Întreire! 10. Primăvara, îşi primesc răsadurile îngrijite în timpul iernii. — Numele popular al lunei în care înfloreşte liliacul!*

VERTICAL. *1. Poet clasic romîn, autor al poeziei: „Vestitorii primăverii". 2. Ovidiu Niţescu.— A plesnit un mugur! — Celor de acolo! 3. Autoarea ciclului de poezii „Primăvara-n crîng". — Nume masculin. 4. Înfloresc din ce în ce mai mult în republica noastră dragă (sing.) — Un strop din... nori! 5. Aproximativ — Dinţii de lîngă incisivi. 6. Pictor romîn, autorul tabloului „La iarbă verde" — Plantă cu flori albastre. 7. Flori de primăvară. 8. Anotimpul în care renaşte întreaga natură. 9. Eugen Oprea — Numele legendar al oraşului Ptolomais. 10. Invidie (reg.) — Plantă ornamentală cu flori purpurii. 11. Înfloreşte în primăvară, iar vara şi toamna îi culegem rodul. — Nenumăraţi sînt poeţii care i-au închinat primăverii astfel de poezii. 12. Întrebuinţat la maximum. — De culoarea aurului (fem.) 13. „Zori de ziuă se revarsă peste vesela... / Prevestind un soare dulce, cu lumină şi căldură"* (Din poezia „Dimineaţa" de Vasile Alecsandri).

DICŢIONAR LA ÎNDEMÎNA: ACA, MAU, GANE.

MIHAI PĂTRAŞCU

OMAGIU

Calendarul evenimentelor noastre de seamă a înscris pentru acest an un omagiu deosebit închinat lui Mihai Eminescu, luceafărul poeziei romîneşti. În ianuarie s-au împlinit 114 ani de la naşterea poetului; în iunie se împlinesc 75 de ani de cînd viaţa lui s-a stins.

L-am evocat pe Mihai Eminescu la seara literară pe care i-am închinat-o. Chipul său şi nemuritoarele sale poezii au înnobilat albumul literar pe care i l-am dedicat... Pe marele poet îl vom reîntîlni cu drag în cărţile noastre de şcoală, în bibliotecile noastre, în viaţa noastră de zi cu zi.

BATUŞ VIORICA
cl. a VI-a B,
Şcoala de 8 ani nr. 4,
Alexandria

ORCHESTRA ŞCOLII

Începutul a fost în 1956 cînd, pentru prima oară, şcoala noastră a înfiinţat o orchestră compusă din patru flautişti, trei acordeonişti şi doi violonişti. Timpul s-a scurs şi orchestra şcolii a crescut, s-a maturizat. Iat-o compusă astăzi din 37 de instrumentişti talentaţi. Cine ar mai putea s-o numească micuţă?

La faza orăşenească a concursului cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor desfăşurat în oraşul Sibiu, orchestra şcolii noastre s-a clasat pe locul I.

Un prilej de mîndrie pentru noi toţi, un prilej de îndemn să dovedim în continuare cît de dragă ne este muzica.

CÎNDILĂ LIA
Şcoala de 8 ani nr. 8, Sibiu

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361